

Familie og paa anden Maade, saa man kan blive fri for det kedelige Begreb „hjemløse“, som man kendte før 1914. Jeg har været til Stede i Kommuner, hvor endda kommunale Tillidsmænd har sagt: Hvorfor har Danmark dog ikke ordnet det, hvad skal vi have disse hjemløse Personer for?

Den højtærede Socialminister vil jeg gerne spørge, om man ikke i Forbindelse med det Lovforslag, som nu foreligger om Afskaffelse af Invalideraadet, tror jeg det hedder, Lovforslaget om Ændringer i Krigsinvalideraadet, kan tage Spørgsmaalet om hele Administrationen af denne Lov op, og om vi ikke kan faa en Undersøgelse af Invalidernes Stilling her i Landet i Sammenligning med deres Stilling i andre Lande. Det vilde jeg meget gerne have; det er kedeligt, at man stadig møder Misforhold i den Anledning. Det var rart en Gang at faa den Sammenligning stillet op. Jeg mener naturligvis, at Danmark har Forpligtelse til at forsørge disse Krigsinvalidere, som vi har paataget os at forsørge. Rettelig hørte de naturligvis hjemme til Forsørgelse i Tyskland, men da vi har paataget os at forsørge dem, skal vi selvfølgelig forsørge dem paa en god Maade. Men det kan vi kun maale, naar vi sammenligner vor Forsørgelse med, hvorledes Tyskland forsørger sine Krigsinvalidere.

Op saa vil jeg gerne have, at den højtærede Kirkeminister igen fremsætter Forslag om Indførelse af Loven af 4. Oktober 1919 i Sønderjylland. Hele Arbejder- og Husmandsstanden ønsker dette ud fra den Opfattelse, at det er noget, de har Krav paa, at det samme Forhold bør gælde i Sønderjylland som heroppe. Det drejer sig om Udstykning af Præstegaardsjorderne i Sønderjylland. Spørgsmaalet er ikke, om der er Jord nok i Sønderjylland, men til hvilken Pris den kan faas, og det er et Spørgsmaal om Jordens Beliggenhed. Det spiller en umaadelig Rolle ude omkring i Landsbyerne, at Præstegaardsjorderne kan blive udstykket. Der findes ingen fornuftig Begrundelse for, at en Lov, som har været gældende siden 1919 i den gamle Del af Landet, ikke skal gennemføres ogsaa i Sønderjylland.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ludvigsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Ludvigsen: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse i sin Omtale af de sønderjydske

Fiskere kontra Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse eller Dansk Fiskeriforening i al Almindelighed, som om der mellem disse to Parter skulde bestaa et Modsætningsforhold. Dette er ikke Tilfældet. Forholdet er det, at der er givet den danske Fiskerbefolkning Ret til at udforme Vedtægter med Hensyn til hele Fiskeriordningen; den sønderjydske Fiskerbefolkning har endda oprettet to Vedtægter for de Vandes Vedkommende, der har Interesse for den, og er paa den Maade kommet ind under samme Forhold og har faaet samme Rettigheder som den øvrige danske Fiskerbefolkning; og dette Forhold har der aldrig været nogen som helst Tale om at ændre. Imidlertid er nede i Sønderjylland visse Rettigheder gaaet over fra tysk til dansk Lovgivning, og disse Rettigheder ønsker Fiskerbefolkningen dernede tillige at bibeholde. Men jeg maa hævde, at Dansk Fiskeriforening intet som helst har med dette Forhold at gøre ud over, at den har bistaat de sønderjydske Fiskere i deres Krav om at faa oprettet disse Vedtægter. I øvrigt maa jeg sige, at de samme Fordele med Hensyn til at oprette Laaneforeninger og opnaa Statsstøtte staa aabne for den sønderjydske Fiskerbefolkning som for den øvrige Fiskerbefolkning i Danmark; det staa den frit for at udnytte disse Fordele, og at den ikke har gjort det, skyldes vel den korte Aarrække, der endnu er gaaet, men det skyldes i hvert Fald ikke Dansk Fiskeriforening.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Ludvigsens Udtalelser netop er et Vidnesbyrd om, at de sønderjydske Fiskere ønsker at bevare de særlige Rettigheder, som er opretholdt fra den tyske Tid. Jeg ved saamænd udmærket godt, hvad der er foregaaet i Dansk Fiskeriforening, men det er jo ogsaa paa Baggrund af forskellige Forhandlinger, at dette har fundet Sted; de sønderjydske Fiskere ønskede, som sagt, af de Grunde, jeg her har nævnt, at kunne udelukke andre Fiskere. Til Trods for det ærede Medlem Hr. Ludvigsens Udtalelser vil jeg imidlertid endnu en Gang anmode Regeringen om at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, saaledes at den sønderjydske Fiskerbefolkning kan blive i Stand til at drive et lige saa rationelt Fiskeri som Fiskerbefolkningen i den øvrige Del af Landet —